

Nr 86.

Av herr **Zetterstrand**, om *ändring i gällande lagbestämmelser angående anmälan till domstol om avbetalning å in-tecknat skuldebrev.*

Vid nästlidet års riksdag godkändes ett av Kungl. Maj:t framställt förslag till lag om ändring i vissa delar av förordningen angående in-teckning i fast egendom, varefter lag i ämnet utfärdades den 11 oktober 1912. Vid behandlingen av lagförslaget i Andra kammaren gjorde jag vissa erinringar mot innehållet i dess 26 §, men då förslaget i dess hel-het innebar åtskilliga avsevärda förbättringar, och jag fördenskull önskade dess antagande, vågade jag ej under diskussionen framställa något av-slags- eller ändringsyrkande beträffande nämnda §. Och då härtill kom, att den nya lagen ej var avsedd att träda i kraft förr än den 1 januari 1914, ansåg jag möjlighet finnas, att en ändring av paragrafen dessför-innan skulle kunna bringas till stånd.

För att lämna Riksdagen tillfälle att taga denna fråga under för-nyat övervägande har jag ansett mig böra bringa saken på tal.

Förhållandet är att i sammanhang med den nyttiga reformen om det s. k. ägarehypotekets införande har i 26 § stadgats, att anmälan om avbetalning å en in-tecknad skuld kan få ske hos Rätten ej allenast i sammanhang med in-teckningens dödning för beloppet utan även i sådana fall då dylik dödning icke samtidigt äger rum. Denna bestämmelse fruktar jag skall komma att väcka åtskilligt missförstånd vid tolkning av framtida gravationsbevis och medföra förluster för mindre lagkunniga lånegivare samt på grund därav verka störande för fastighetskrediten.

I anledning härav och under återopande av den diskussion, som härom ägde rum vid lagförslagets behandling nästlidet år i Andra kam-maren, vilken återfinnes i kammarens protokoll band 5, nr 43, sid. 54—60, får jag härmed vördsamt hemställa,

att Riksdagen för sin del måtte besluta ändring av 26 § i lagen den 11 oktober 1912 om ändring i vissa delar av in-teckningsfö-rordningen i syfte att an-mälan till domstol om avbetalning å in-tecknat skuldebrev ej må äga rum annorledes än i sammanhang med begäran om dödning av in-teckningen beträffande mot-svarande skuldbelopp samt eventuell begäran om ny in-tecknings meddelande för beloppet.

Skulle lagutskottet finna ändringsyrkandet beaktansvärt, behagade utskottet gå i författning om utarbetande av därav påkallad ändring i ovanberörda och därmed sammanhängande lagrum.

Stockholm den 24 januari 1913.

T. Zetterstrand.

Nr 87.

Av herr **Öberg m. fl.**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående lagstiftning till förhindrande av svek vid handel med hästar m. m.

I motion vid 1911 års riksdag yrkade undertecknad Öberg och herr Åslund »att Riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t låta utreda, vilka lagstiftningsåtgärder böra vidtagas i syfte att förhindra svek vid handel med hästar samt handel med överåriga till användning i körslor värdelösa hästskrätur ävensom för Riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda». Avstyrkt av lagutskottet blev motionen i bägge kamrarna avslagen. Utöver de motiv för bifall till motionen, som presterats i såväl motionen som i de anföranden, som höllos i bägge kamrarna, torde endast böra